Parlamentul European
2014-2019

Document de ședință

B8-0809/2016

17.6.2016

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate

depusă în conformitate cu articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la masacrele din estul Republicii Democratice Congo
(2016/2770(RSP))

Charles Goerens, Hilde Vautmans, María Teresa Giménez Barbat, Beatriz Becerra Basterrechea, Ilhan Kyuchyuk, Javier Nart, Urmas Paet, Pavel Telička, Ivo Vajgl
în numele Grupului ALDE

B8-0809/2016

Rezoluția Parlamentului European referitoare la masacrele din estul Republicii Democratice Congo
(2016/2770(RSP))

Parlamentul European,

– având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Republica Democratică Congo (RDC), în special cele din 17 ianuarie 2008 referitoare la situația din Republica Democratică Congo și violul — crimă de război[1], din 21 februarie 2008 referitoare la Kivu de Nord[2], din 23 octombrie 2008 referitoare la confruntările din zonele de la frontiera de est a RDC[3], din 17 decembrie 2009 referitoare la violența în Republica Democrată Congo[4], din 13 iunie 2012 referitoare la monitorizarea alegerilor din Republica Democratică Congo[5], din 12 septembrie 2013 privind situația din Republica Democratică Congo[6], din 9 iulie 2015 referitoare la Republica Democratică Congo (RDC), în special cazul celor doi activiști pentru drepturile omului aflați în detenție Yves Makwambala și Fred Bauma[7], din 17 decembrie 2015 referitoare la protecția Parcului Național Virunga din Republica Democratică Congo[8] și din 10 martie 2016 referitoare la Republica Democratică Congo[9],

– având în vedere Carta africană privind democrația, alegerile și guvernarea din 2007, semnată de RDC la 29 iunie 2008, dar încă neratificată de către aceasta, și care a intrat în vigoare la 15 februarie 2012,

– având în vedere declarația locală a UE din 19 noiembrie 2015 după lansarea dialogului național în RDC,

– având în vedere comunicatul de presă publicat în comun la 16 februarie 2016 de Uniunea Africană (UA), Organizația Națiunilor Unite (ONU), Uniunea Europeană (UE) și Organizația Internațională a Francofoniei (OIF) cu privire la necesitatea unui dialog politic cuprinzător în RDC și angajamentul părților de a sprijini actorii congolezi în eforturile acestora de a consolida democrația în această țară,

– având în vedere raportul din martie 2016 al Grupului de cercetare privind Congo intitulat „Cine sunt ucigașii din Beni?”,

– având în vedere articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât, de peste 20 de ani, regiunea de nord-est a RDC, bogată în minerale, a fost sfâșiată de conflictele la care au luat parte numeroase miliții congoleze și străine (de

[1] JO C 41E, 19.2.2009, p 83
[2] JO C 184E, 6.8.2009, p 106
[3] JO C 15E, 21.1.2010, p. 86.
[4] JO C 286, 22.10.2010, p. 21
[5] JO C 332E, 15.11.2013, p. 63
[6] JO C 93, 9.3.2016, p. 173
[7] Texte adoptate, P8_TA(2015)0278
[8] Texte adoptate, P8_TA(2015)0475
[9] Texte adoptate, P8_TA(2016)0085

exemplu, FDLR din Rwanda și Forțele aliate democrate/Armata națională pentru eliberarea Ugandei (ADF/NALU) care comit acte de violență și instaurează un regim de teroare în regiune; întrucât mișcarea rebelă principală M-23 a capitulat la 7 noiembrie 2013, iar presupusul său fondator s-a predat Tribunalului Penal Internațional (TPI);

B. întrucât, după o scurtă perioadă de acalmie, violența a reizbucnit printr-o serie de masacre îngrozitoare în lunile octombrie, noiembrie și decembrie 2015 în vecinătatea orașelor Beni, Butembo, Miriki și Lubero, în provincia Kivu de Nord; întrucât, potrivit unei note adresate Agenției FIDES (agenția de știri a Vaticanului) de Rețeaua de pace pentru Congo (un ONG congolez), peste 600 de bărbați, femei și copii au fost uciși de atunci, iar zeci de mii de persoane și-au părăsit casele;

C. întrucât reprezentanții societății civile locale au declarat că violența este însoțită de „deplasări colective și suspecte ale unor populații de aceeași etnie și limbă, de origine incertă, cu intenția de a ocupa pământurile și a dezmembra țara” și de „acțiuni sistematice de jefuire a bunurilor și resurselor naturale”;

D. întrucât există o lipsă evidentă de instituții (legislative și judiciare) capabile să funcționeze în mod corespunzător în regiune și să soluționeze problemele care au provocat recrudescența actelor de violență din octombrie 2014;

E. întrucât situația politică este foarte tensionată în RDC, din cauza faptului că președintele Kabila, la putere din 2001, este obligat potrivit Constituției să se retragă din funcție la 20 decembrie 2016, iar până în prezent nu a indicat că o va face;

F. întrucât, în cazul în care președintele Kabila încearcă să rămână la putere după limitele mandatului său constituțional, violența poate izbucni în RDC pe o scară mult mai largă decât în Burundi, destabilizând întreaga regiune a Marilor Lacuri;

G. întrucât, la 28 noiembrie 2015, președintele Kabila a făcut apel la un dialog politic național incluziv, care să pregătească alegerile din 2016;

H. întrucât, la 11 mai 2016, Curtea Constituțională a hotărât că președintele Kabila poate rămâne legal în funcție după încheierea celui de al doilea mandat la 20 decembrie 2016 dacă alegerile nu au avut loc până în acel moment; întrucât, însă, principalele partide de opoziție au respins hotărârea Curții;

I. întrucât, prin Rezoluția sa 2277 (2016), adoptată în unanimitate la 30 martie 2016, Consiliul de Securitate al ONU a reînnoit mandatul MONUSCO până la 31 martie 2017;

1. condamnă cu fermitate masacrele și crimele împotriva umanității care încă au loc în zona de est a statului congolez; subliniază nevoia urgentă de a pune capăt tuturor activităților criminale ale grupărilor armate, fără discriminare, din regiunile estice ale țării;

2. insistă asupra faptului că această situație nu ar trebui să împiedice ca alegerile să se desfășoare așa cum au fost programate conform constituției; consideră că alegerile libere, transparente și echitabile pot contribui la ieșirea din actuala criză din RDC, pot permite verificări mai aprofundate privind contractele miniere și utilizarea abuzivă a

veniturilor miniere și, prin urmare, pot îmbunătăți situația drepturilor omului în RDC;

3. își exprimă convingerea că existența oricărui tip de grupare armată este un obstacol în calea păcii în estul Congo, precum și îngrijorarea cu privire la recrutarea crescândă în grupuri de autoapărare bazate pe criterii etnice, menționate de reprezentantul special al Secretarului General al ONU pentru RDC la începutul anului 2016;

4. îi solicită guvernului RDC să reconstruiască și să sporească autoritatea statului și preeminența legii în estul turbulent al statului congolez, în special în domeniile guvernării și securității, pentru a facilita întoarcerea persoanelor strămutate și accesul umanitar; solicită reluarea rapidă și activă a colaborării dintre MONUSCO și forțele armate ale RDC (FARDC), pe baza acordului de cooperare militară semnat la 28 ianuarie la Kinshasa, pentru a restabili și a consolida pacea și securitatea, atât în zona de est, cât și în întreaga țară;

5. îndeamnă guvernul congolez să desfășoare o anchetă cuprinzătoare și transparentă și să aducă în fața justiției funcționarii presupuși a fi în complicitate cu grupurile și milițiile rebele și suspectați de a fi implicați în masacrele din est, precum și toate persoanele care au comis încălcări ale drepturilor omului, în cazul în care Consiliul pentru drepturile omului va păstra situația în atenția sa;

6. îl invită pe Procurorul Tribunalului Penal Internațional să ancheteze și atrocitățile comise în Kivu de Nord din octombrie 2014 și să îi urmărească în justiție pe principalii responsabili, asigurându-se că sunt incluși în special șefii tuturor milițiilor, precum și cei răspunzători de masacre, acte de violență sexuală, crime de război și crime împotriva umanității;

7. îi încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Secretarului General al ONU, Uniunii Africane, președintelui, prim-ministrului și parlamentului RDC, precum și Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.